

פרידה מאמא / נעמי קהלני

דברים בהלוויה

אמא,

איך העולם הזה בלעדיך, אמא, בלי החיוך שלך והלב הרחב. אמא, אני רוצה לחבק אותך ולשמוע ממך מילים של נחמה וגעגוע, כמו שתמיד ידעת להגיד. והכל מסביב שקט.

אמא, כמה אהבה וכוח יש בתוך המילה הקטנה הזאת. אני אוהבת אותך אמא וכבר כל כך מתגעגעת.

אמא, אני רוצה לבקש ממך סליחה אם פגעתי בך או העצבתי אותך לפעמים, וגם על זה שלא הייתי איתך בדיוק ברגע שהלכת. אם הייתי יודעת שזה כל כך קרוב - הייתי מחזיקה לך את היד ולא עוזבת.

תודה על כל מה שהיית בשבילי ובשביל כל המשפחה.

אמא שלי יקרה, אני אוהבת אותך מאוד ומחבבת אותך חזק, חיבוק גדול וחם, והלוואי שנתראה שוב בנצח ונשמח שם ביחד עם כל מי שאנחנו אוהבות...

יהי זכרך ברוך לעד, נעמי

זיכרונות של נעמי - האהבות של אימא שלי

אמא הייתה מקצועית ביותר באפיית עוגות, אותן אפתה באדיקות כל יום חמישי, לקראת סוף השבוע. רוטב הפיצה שלה היה אחד הטעימים ביותר בעולם. היא אהבה מאוד להכין ריבות, במיוחד ריבת תפוזים.

הממתק האהוב עליה היה קליפות תפוזים מצופות בשוקולד, שתמיד אפשר היה למצוא אותם בקופסת הממתקים שבארון. המאכל השנוא עליה הייתה חמאה. המשקה האהוב עליה היה קולה. הפרחים האהובים עליה היו ורדים צהובים.

הריח שהיא הכי אהבה היה לוונדר. הבושם

האהוב עליה היה אניס אניס. היא שנאה התעמלות וכל ספורט שהוא, ומעולם לא התמידה או התאמצה לעסוק בתחום הזה. היא כמעט מעולם לא התאפרה, ולא נהגה לענוד תכשיטים, מלבד טבעת הנישואין שלה, אותה ענדה עד יומה האחרון.

כל חייה היא התגעגעה מאוד להוריה ולבית החם שעזבה בברזיל. היא אהבה מאוד להיזכר בחגים המשפחתיים ובמטעמים שאמא שלה הייתה מכינה לכבודם - קנישס, קרפלאך, פלצאלך, עוגת פלודינג וקנידאלך, שאותם נהגה להכין לכל ליל סדר, גם בקיבוץ. היא אהבה לצטט פתגמים ביידיש. לכל אירוע או חוויה יומיומית היו לה פנינים ביידיש, אותן הייתה מצטטת ומקלילה את האווירה והרגש.

אמא הייתה אדם אופטימי תמיד, מאמינה בסוף טוב ובאדם הטוב. היא לא יכלה לסבול רוע או כאב. היא נהגה באדיבות, נדיבות ובטוב לב כלפי כל מי שנקרא בדרכה - בני אדם ובעלי חיים. היא נהגה להאכיל חתולים, שהגיעו במקרה למרפסת שלה וקבעו שם את משכנם הקבוע. לכלב של דוד - דימוס נהגה לקנות במיוחד במרכולית גבינה צהובה לטעמו.

אמא הייתה צמחונית ונמנעה מאכילת בשר, בעקבות נדר שנדרה, אך מעולם לא סיפרה לנו מדוע.

תכונת אופי נוספת של אמא הייתה לקבל כל אדם כפי שהוא, בלי טענות או ביקורת, ופשוט לשמוח בו כפי שהוא, ולקבל אותו לביתה ולליבה באהבה.

אמא שלנו הייתה בן אדם פשוט, אבל בפשטות הצנועה הזאת שלה היו טמונות עוצמות וכוחות של חיוניות ושמחה, שהעשירו את עולמנו ואת משפחתנו, ויחסרו לנו מאוד.

